

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1626**

§. 1. Tres radices & causa non perseuerandi in Religione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](#)

Et vniuersim: qui ad culmen vitæ contemplatiæ conſcenderunt, autem peribus actiua ſeſe exercent: ſint conſtantes in incepiti; nec ob reſpectum al quem, aut prætextum humanum retrò aspiciant. Cūm igitur religio qui mundum deſeruerunt, iam habitent in teſto, & loco ſublimi i cœlo ac domus Dei, hoc eft, Religionis: ne deſcendant ad aream ſeu ingredi domus, redeuentes ad vilitatem ſtatū ſecula: is: in quo lunt impeditum & strepitus rerum temporalium: quas, vt Deo ſervirent, reliquias. Cumque egressi iam ſint ex terra ſua, & ex domo Patrum ſuorum; libarentque in agro ſacrae Religionis; in quo Evangelicæ perfections theſrus laterat; non reuertantur amplius in domum luam, nec tunicam induvitæ ſecularis, quam ſemel exuerunt: ſed conſtantes perſuerent, nam dum cum feruore fugientes, donec voti ſei compotes hant. Memorem vñoris Loth, dicit Ch. iſtus, cui Deus illud contulit beneficium, ut in domis & eorum periculis eam eriperet; quæ, dum fugeret, ſubſtituit, & ſpexit retro: propter quem in ſua fogā languorem, conuerla eft in tuam ſalis, in perperuam omnium hominum cauelam & exemplum. Nam, vt Sanctus Augustinus perpendit: ubi i respexit, ibi remansit; & per tuō manebit; vt ignorantes & inconstantes iſtar ſalis ſaliant; moniti cauatos fieri ex alieno malo, ne ſint ilis poena veniat ſuper ipflos, & ipſi que lapides hant cauelæ pro alijs. In hodiernum diem, ait Rupertus, cunque, ſicut canis, redit ad vomitum, conuertitur in ſtatuum ſalis. Name pernicioſus fit ſibi: alijs tamen eft vtilis: qui atpicientes in eius infiñem, cauti euadunt; & ſeſe continent, ſimilem uimente punitionem.

§. I. Tres radices & caue non perſuerandi in Religione.

SED, cūm Saluator noster iubeat nos in exemplum in onstantis multis aspicere: producamus in lucem cauas eius inconstantie, in quibus licebit ſex præcipuas radices ad viuum depictas obſeruare: ex quibus in nra & lapsus multorum proueniunt, qui à ſua vocatiōne deficiunt, tam tyronibus, quam ex Antiquis. *Prima radix* & cauſa eſſe ſolet imbecillitas, exigua in prima ſua reſolutione firmitas: eò quod exitus ex mundo auerſus cum firma & virili reſolutione, illum in perpetuum relinquent, neque cum plena Dei vocatiōne propter fines ſcilicet, & motiuſ perpe- ſed propter impetus aliquos, aut respectus humanos; non fatis piohumani mature conſiderantes, quid agerent. Quales ſunt, qui ingreduntur Religionem ex aliquo naturæ impetu; aut quod aliqui ſocij eam ingreduntur. Cūm enim hic reſpectus & motiuſ breui euaneſcat; ita & volumen.

que illi innitebatur, facile mutatur. Eum in modum, quo Orpha exiuit ex Moab, quod videret sociam suam Ruth exire. Sed brevi defatigata, qui eam cessavit. Et forte vxor Loth ex Sodomis, non tam ob timorem, ut cum suis concubis igne absumeretur; quam quod videret, virum suum, quem comitari decebat, exire. Sed, cum non ita sponte & lubens exire, non potuit gressus eius, qui valde erat celeres, sequi: ideoque substitutus nasciens retro versus Sodomam, unde exiuerat. Ut plurimum enim, qui huiusmodi humanas causas, & motiva ex mundo exirent, cum non possint in celarem feruentium suorum comitum, qui ex diuinis motiuis exierunt, sedum allequaque: tandem defatigantur, nosque deserentes, respiciunt, reprobos, quae reliquerant, & quae illis arrident, suspirant, ut ad ea redeant. Quoniam obrem maximi ea momenti ut initio fiat resolutio cum magna firmitate innitendo promissi, aut comminationibus diuinis: quae huiusmodi mutationes non ferunt.

Hic secunda oritur inconstitiae radix in ijs, qui vera Dei vocatione modum fugiunt: sed adducunt secum aliquavita, & mores improbos, quibus infecti erant, non detestantes eos ex toto corde; sed etiam in rebus leuioribus aditum eis praebentes: & sic sensim inclinant, ut ad eos revertantur. Si enim cum feroce mundum fugissent, consilium illud sequi debuerunt, quod Christus Dominus noster ius proposuit Apostolis, dicens: *Non receperit vos, exirent de ea domo seu ciuitate exomito puluerem vestibus vestris, quasi dixerit: ita ab eis recedite, & fugite, ut nihil, quod puluerum sit, vobiscum accipiatis; ne quidem puluerem, qui vestris pedibus subiicit. Et, qui ex Sodomis exit cum feroce sicut Loth, debet eius pulueres excutere ex pedibus suis, exiendo quocunque vitium, & inordinationem mundi, quantumvis minimam: ne occasionem habeat in grauia aliqua labendi; sed que macolandi vitiis mundanorum. Lutum Sodomam peccata grauia, de quibus dicit Ezechiel: b hec fuit iniurias Sodoma: saturitas panis, & abundancia, & otium, & quod manum egens, & paupers perirebant: ex quo in horrendas obscenitates est lapsa. Puluis autem Sodome sunt peccata levia, & quasi affinia hotum vitiorum in matris propriis Religiosorum, quales sunt aliquas superbia, aut honoris ambitio in rebus spiritualibus; saturitas aliqua, gulosis, aut in rebus suis proprieatis; aut aliquis modus orij, aut charitatis desercitus erga fratres. Ex his pulueribus lutum illud provenit; & ex consuetudine rebus paruis orientur, aut vice sunt potius it agne, quae tanquam morte jacebant: cum tamen morte non essent. Nam in ipso exitu exmonstraverunt illas portauit in cordes, sed tectas ramenta, & quasi laruatas. Eum in modum quo Rachel, furgiens ex domo Patris sui Laban, & furata est idola pa-*

2.
Non fuge
re via
secunda
radix de
ficiabilita
tis.

a Mat. 10.14

*b Ezech. 16
9.*

Rachel fu
giens fu
stulit
ido a Pa
tris.
c Gen. 31.19.
d Chrysost.

I om. 3.

Yy

1715. 245.

Ruperto
Gennadius,
et alijs apud
Lipoma in
Catena.

Versu. 34.

Lit. 3. mo.
c. 16.

3.

Serm. in
id Beatus
homo qui
inuenit
sap.

tris sui, secumque abstulit. Nam ut graues Doctores afferunt, ad illam affecta, & propensa: volebatque ea occulte in via adorare: Ita aliqui mundum fugientes, ut Religionem ingrediantur, accipiunt secum in cordis intentia quedam idola vitiorum, in quibus fuerunt enutriti: nam mutationum morti ipsi aequiparatur. Quare occulte illa adorant, thus aliquod offerentes, & interdum facientes aliquid, quo illa fouent & conservant propterea nec in spiritu proficiunt, neque in statu illo perseverabunt nisi omnino exstant. Nam quemadmodum Laban persecutus est Iacob, qui tenuit idola sua, & nisi Rachel ea occulte afferret subter stramenta camelorum de super, periculum imminebat viro: sed quod esset lata sententia, visu quemcunq[ue] Deos suos Laban inuenisse, necaretur. Ita etiam dæmon & mundus sequuntur fugientem & alportantem maledicta huiusmodi idola: quae pœnitentia, ut ait S. Gregorius, ea abscondat, calcando tanquam contemptibilem: periculum est, ne mundus captivum eum, & morti culpeum reducat. Domus enim Dei non potest talia idola serre. Quatenus corde seruans; breui cum Orpha redit ad locum, ubi ea consuestrare.

Hic inconstantia radici affinis est tertia, nimis amoris & affectus patentes & bona temporalia, quae in seculo reliquerunt. Hæc vsorem Lothi prostravit, & ipsius Loth constantiam probavit: nam Sodomis habebat amicos, & notos; domos & agros, multosque greges. Quoniam igitur miser vellementi harum rerum affectu, quasi vincita tenebatur, grauerat eam desiderare; & cum audiret strepitum ignis e cælo super Sodomam descendens, contempto diuino præcepto, respexit cum ingenti suo dolore quasi cupiens si licuisset res suas contra diuinæ iustitiae decretum, tamen eripere. Quæ iustitia diuina eam statim in statuam lapideam convertit, niens eius tenerum affectum perpetua lapidis duritie. Quo facto mons voluit Religiosos, ut exeentes ex mundo, relinquant omnino inordinatum ad parentes & cognatos, & ad res omnes, quas habent, affectum: magnum feroare mortificantes. Alioquin nec celeriter fagere, nec lecamen & firmitatem unquam habere poterunt. O sancti! (ait Sanctus Bernardus) si fugitis mundum ob periculum pereundi in eo, & res omnes quæ habebatis, in eo relinquatis, cur ergo vobiscum catenas & complices portaris quibus vincitos vos tener? Sed faciamus, eos esse auricos: melius enim est sine illis fugere, ac salvari: quam eorum causa damnari. Complices sunt affectus ad petiones, & res quæ in mundo remanent. Confringit ictus compedes, mortificate inordinatos affectus; obliuiscimini omnia quæ in Sodomis habebatis; ne affectu aliquo terreno ad ea respiciatis, a dolore afficiamini, sed quod reliqueritis. Nisi enim id faciatis: eo

genies, ut veritate & spiritu Religionis amissis, maneatis; ut sanctus Ba-
silios sit, tanquam figura & statua eius. Et quidem erit statua salis: vnde
alij cautores itantibz: sibi autem erit tanquam terra proditorum d m qua sal
supergebatur: ut semper maneret sterilis & inutilis. Contendite iustum
Loth imitari: qui eti grauiter ferebat e Sodomis discedere: quam primum
umen exiuit, oblitus est teram, quas in ea reliquerat: nec pluris eas fecit,
quam si ad ipsum non spectassent: & ita exacte Dei præceptum seruaret; ut
ne resipiceret illas quidem.

*De Confess.
Monast. c. 21.
Studic. 9.45*

c. 2. Pet. 2.8

Genes. 19.17

Nec vacat mysterio, quod cum Loth esset in Sodomis, eti eorum pec-
cata videbat, & cum illis versabatur, sic tamen de eo Sanctus Petrus:
quod e aspectu & auditu iustus esset: habitans apud eos, qui de die in diem ani-
morum iusti minique operibus cruciabant, & nihilominus, cum Dominus eum
inteduixit, prohibuit respicere post tergum: ut significaret, quod protectio
divina subueniat iustis in casibus coactis: cum scilicet non possunt se excu-
se ab agendo cum improbis; sed cum ab impia illa societate eos eripit,
valentes omnino eius obliuisci: nam tunc vel ipse aspectus tribueretur va-
tati, aut sensualitati, aut curiositat: & periculo se exponerent, aliquem
infeciam ad malum concipiendi: quando absque causa libenter illud aspi-
ciunt.

§. 2. Alieradices occultiores.

Aliae sunt radices siue causæ magis occultæ non perseverandi in
vita religiosa. Quæ deprehenduntur ex causis, quas Deus habuit,
ut præceptum hoc Loth imponeret. Nam si humanis oculis il-
lud intueremur, possemus dicere: potius futurum fuisse expediens, ut
Loth totaque eius familia supplicium illud Sodomorum intueretur, cum
illud esset iustissimum; &, ut Sanctus Petrus ait; in exemplum positum eo-
rum, qui impia saeculi essent, æterni scilicet supplicij, quo impii, in inferno
erunt afficiendi. Nam quemadmodum terreni iudices, cum furem aliquem
suspendunt, aut hæreticum comburunt, libenter vident, plurimum
populam conuenire, ad supplicium illud aspicendum: ut in alieno capi-
te exemplum accipiant; & culpam fugiant, ne poenam subeant adeò gra-
uem: ita videtur potuisse Deo Domino nostro placere, ut Loth & eius fa-
milia horrendum illud incendium aspicerent, ut maiorem conciperent
horrorem de peccato, & igne æterno, quo illud punitur. Sed diui-
na Sapientia profundiora alia habet consilia in gubernatione homi-
num, in quos beneficia confert singularia. Vult enim simul eos ten-
tare & probare (ut capite quinto est dictum) imponens eis aliquod
præceptum, in cuius observatione manifestate possint proprii iudicij re-

*Judices in
iudicio de
confusa
populi
gaudent*